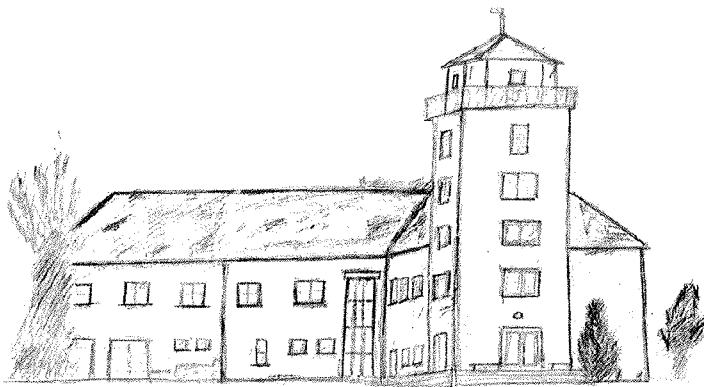
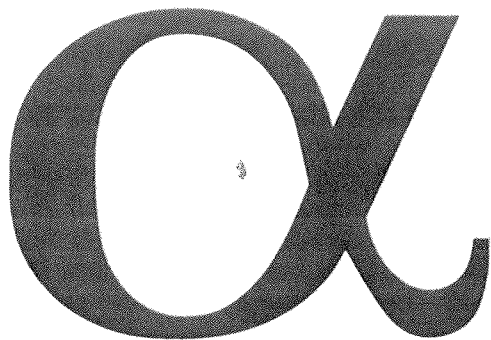

Tanári arcképcsarnok

Berkó Helga vagyok. Komárom-Esztergom megye székhelye mellett, Tatán születtem. Ebben a festői kisvárosban töltöttem gyermekkoromat. Itt jártam általános- és középiskolába is. A tatai Eötvös József Gimnáziumban először a nyelvi előkészítő osztályban (akkor ezt még nulladik osztálynak nevezték) tanultam heti harminc órában a német nyelvet. Ennek köszönhetően év végén meg tudtam szerezni a középfokú, C típusú (Rigó utcai) nyelvvizsgát. Ezután kezdtem a négyéves gimnáziumi képzést. Nagyon szerettem ezt az iskolát, nagyon sok időt töltöttem el falai között - és nem csak iskolaidőben. Délutánonként az énekarban énekeltem, szavalóversenyekre jártam, és - hasonló érdeklődésű társaimmal - egy színjátszó csoportot is szerveztünk. Mindezek mellett pedig a szomszédos zeneiskolában először zongorázni tanultam, majd - hat év után - átnyergeltem az ütős hangszerekre. Így lettem aztán a fúvószenekar nagydobosa... Meghatározó szerepe volt még középiskolás éveim alatt magyar tanáromnak, akit annyira megszerettem, hogy példaképemmé vált, ezért is jelentkeztem a Károli Gáspár Református Egyetemre, ahol tanulmányaimat 2001 szeptemberében kezdtem magyar és kommunikáció szakon. Ekkor már tudtam, hogy tanár leszek. A kommunikáció pedig egyszerűen érdekelt, hiszen akkoriban kezdtek még csak körvonalazódni e tudományterület ismérvei. Négy sikeresen vett egyetemi év után kellett aztán gyakorlatban is megismer-

kednünk a tanítás rejtjelmeivel. Egyik nagyon kedves egyetemi tanáromnak köszönhetem, hogy végül a Szentendrei Református Gimnáziumban tehettem ezt meg. 2006 februárjában kezdtem a gyakorlatomat az akkori 11.-es emelt szintű csoportban, Kun Csabáné Kovalik Judit tanárnő vezetésével. Nagyon jól éreztem magam, és jól is sikerült a bemutatkozásom az iskolában. De aztán letelt a gyakorlat, és rám még nagyobb feladatok vártak. Le kellett tennem még egy nyelvvizsgát a diplomámhoz, illetve meg kellett írnom két szakdolgozatot, hogy mind a két diplomámat egyszerre kaphassam meg. Mindezeket sikerült rövid időn belül megoldanom, így az év végére már két diplomával és két nyelvvizsgával a zsebemben indultam állást keresni.

Múlt tanévi gyakorlatomnak köszönhetően jutottam el ide az iskolába Szénásiné Lénárt Zsófia tanárnő helyére. Így most a 6., 7. és a 12. a és c osztályban tanítok nyelvtant és irodalmat, amit nagyon élvezek. Szeretem a diákjaimat, jó velük dolgozni, és remélem, hogy ők is jól érzik magukat az óráimon.

Magyartanárként fontos feladatom az olvasás, az irodalom és anyanyelvünk megszerettetése. Én is nagyon szívesen, és sokat olvasok, de ha kedvenc szerzőt vagy költőt kellene megneveznem, bajban lennék. Az általam kiemelt szerző "hivatalból" Szabó Pál, aki 20. századi népi író volt, sajnos már nem él, de gyönyörű regényeket hagyott ránk. Hivatalból, mert Szabó Pál volt témája szakdolgozatomnak, és az ő mun-

kásságából fogok doktorálni is. Hogy az irodalomtudományok doktora lehessenek három évig még egyetemre kell járnom és a választott témámat kutatni, majd megírni a disszertációt. A képzésnek jelenleg az elején járok: két hete sikeresen befejeztem az első félévet, a napokban kezdem a következőt.

Szabó Pál mellett természetesen sokakat kedvelek, de leginkább a 20. századi alkotók állnak közel szívemhez: József Attila, Radnóti Miklós, Weöres Sándor. A kortárs irodalmat is próbálom követni, több alkotóval egy-egy felolvasóesten, beszélgetésen már találkoztam is, például Eszterházy Péterrel, Parti Nagy Lajossal, és az idősebbek közül Kertész Imrével, Szabó Magdával, Kányádi Sándorral.

Természetesen életemben az irodalom mellett más területek is helyet kapnak, mint például a természetvédelem és a zene. Jelenleg is egy kis kamarakórusban énekelek a fővárosban. Könnyűzenével is foglalkoztam: két-három éve alapítottunk testvéremmel egy kis együttest, akikkel kezdetben musical-eket, majd jazz számokat játszottunk, énekelünk. Sajnos mostanában erre egyre kevesebb idő marad.

A zenélés, éneklés mellett nagy hobbim a színház. Bár játszani már nincs lehetőségem, nézőként sokszor fordulok meg különböző stílusú előadásokon. Épp emiatt nagy örömmel várom az iskola diákszínpadának idei produkcióját.

Verseny Kiskunhalason

Idén febr.17-én rendezte meg az SDG diákszövetség a hagyományos országos református

középiskolai bibliaismereti versenyt. Hárman képviseltük az iskolát: Kocsis Réka, Legeza Luca és Móricz János. Az anyag a János evangéliuma volt, amit az egyszerűség kedvéért kívülről megtanultunk. A versenyt megelőző pénte-

ken utaztunk le Kiskunhalasra felkészítő tanárunkkal, dr. P. Tóth Béla tiszteletes úrral. Ahogy beléptünk a halasi református gimnáziumba, az első tíz tabló egyikén Kun Péter tanár úr mosolygott ránk, aki valamikor ott érettségizett. Sok ismerős diákkal is találkoztunk, ők is, és a tanárok is nagyon kedvesek voltak. Egy cipőben járnak velünk: annak ellenére, hogy ők nagy múltú intézmény, szintén most szeretnének építeni tornacsarnokot. A menzánk is nagyon jó, repetázhattunk a barackból. Este a verseny résztvevőinek közös éneklés és áhítat volt (amin Tiszteletes úr meglepett minket azzal, hogy az egyik ifjúsági énekünket gitárral kísért), majd a lepihenés előtt a szobánkban még utoljára átnéztünk mindent, amit a versenyre tanultunk.

Másnap reggel a nyitó áhítat után a verseny több, mint húsz perces

késéssel, de végül mégis csak elkezdődött. A feladatsor jó nehéz volt, de a legnagyobb gondot igazából csak az időkeret jelentette. Mégis egészen jól sikerült megoldanunk (mint utóbb kiderült), bár bennünk vegyes érzelmeket hagyott a teljesítményünk. Ebéd után várost néztünk (rettentő hideg volt), és a híres Csipkeház sem volt nyitva. Aztán meghallgattunk egy beszámolót az ottani gyülekezeti életről, ami egészen példaértékű. Az eredményhirdetés is csúszott, de végül megtudtuk, hogy a második helyen végeztünk a résztvevő 14 csapat közül (összesen 25 református gimnázium van hazánkban).

Mindent összevéve nagyon örültünk, hogy vállaltuk a felkészülést és a versenyt (ketten az érettségi és az előttünk álló nyelvvizsga mellett...), mert jó volt foglalkozni ezzel a bibliai könyvvél, ami mindhármunknak sokat jelentett.

A versenyzők

Látogatók Tübingenből

A Neckar folyó partján fekvő egyetemi városból Tübingenből jeles vendégek érkeztek iskolánkba. Dr. Thilo Fitzner az Evangelische Akademie (Evangélikus Akadémia) munkatársa, felesége matematika-biológia szakos tanár. Látogatásukat annak köszönhetjük, hogy dr. Fitzner egyetemi éveit Edinburgh-ben töltötte, ahol megismerkedett az ösztöndíjasként ott tanuló dr. P. Tóth Bélával: kettejük között baráti kapcsolat alakult ki. Néhány évvel később dr. Fitzner és felesége egy magyar nyelvet oktató könyvet kaptak ajándékba, amit jelnek tekintettek. Úgy gondolták, elérkezett az ideje annak, hogy feleségével együtt magyarul tanuljanak. Ezután nekiálltak, hogy kisebb-nagyobb sikerrel elsajátítsák a

magyar nyelvet. Feladtak egy újsághirdetést, amelyben egy idős hölgyet kerestek, aki megtanítaná őket magyarul, és mesélne nekik Magyarországról. A hirdetésre egy klinikán dolgozó idős hölgy jelentkezett, akitől a házaspár tíz évig (!!!) tanult. Eközben éveken keresztül rendszeresen látogatták Magyarországot, megfordultak Pécsen, Miskolcon, Budapesten, megismerkedtek a magyar kultúrával és meg is szerették azt. Dr. Fitzner különösen Liszt Ferencet és Kodály Zoltánt kedveli (néha maga is játsza zongorán a műveiket), a magyarok nemzeti öntudatát pedig a mai napig tiszteli. Diákcseraprogramot is szervezett feleségével együtt a pfüllingeni Friedrich Schiller Gimnázium és a szentendrei Ferences Gimnázium között,

amely több éven keresztül tartott, illetve egy biciklitúrát Tübingenből Magyarországra. A biciklitúrát követő években szünetelt a magyarországi kapcsolattartás. Ezt szeretné újjáéleszteni, szeretne új kapcsolatokat teremteni, ezért is látogatta meg iskolánkat.

Dr. Fitzner munkája konferenciák szervezése, amelyeken sokszor ő is, mint oktatáspolitikai szakértő részt vesz. Emellett archeológiai (régészeti) kutatásokat végez a Közel-Keleten, ahova évente egy-két alkalommal elutazik. Szakterülete a bibliai archeológia. Mindannyiszor megcsodálja azt, ahogyan az ásatásoknál a rétegek újabb meg újabb meglepetésekkel szolgálnak és újabb és újabb vitákat keltenek.

Sokat foglalkozik azzal a kér-

déssel, hogy milyen is legyen a jövő iskolája. Véleménye szerint a tudományos kutatásokra támaszkodó iskolák lennének a legmegfelelőbbek. Az ilyen rendszerben a diák, miután eldöntötte, hogy milyen pályát választ, maga állíthatná össze az órarendjét, amelynek segítségével a legjobban fel tudna készülni leendő hivatására. Jó lenne, ha minél több projekt-munkát végeznének a diákok, ezzel hetente vagy naponta több

órán foglalkozhatnának. Ezt az oktatási rendszert néhány iskolában már külföldön alkalmazzák. Dr. Fitzner úgy tartja, hogy a ma iskolában a tanár szerepén is változtatni kellene: a tanároknak nagyobb önállóságra kellene nevelni a diákokat. A tanárnak csak segítőnek kellene lennie, fontos lenne, hogy egymást tanítsák a diákok és ezzel jobb eredményt érjenek el.

Dr. Fitzner és felesége nagy di-

csérettel illették az iskolánkat. Nagyon szépnek tartják az épületet, amelynek a diákok és szentendrei művészek alkotásai különleges stílust kölcsönöznek. Ezzel az iskola bizonyos művészi ízlést is kialakít diákjaiban. Feltűnt nekik az iskolánk gondozottsága, ápoltsága és a diákok jó magatartása és udvariassága is.

Hubbes Hilmar Péter 11.a

Pápai győzelem

Januárban érkezett iskolánkhoz egy megkeresés Pápáról, hogy vegyünk részt egy angol nyelv-

retnének hagyományt teremteni ezzel a versennyel. Mint kiderült, a mezőny nem volt borzasztóan széles, de első alkalommal nem is volt várható, hogy tömegek jelennek meg. Mindazonáltal így is tíz ember vetélkedett egymással négy iskolából. Ezek mind válogatott emberek voltak, akiket a tanáraik készítettek fel hosszabb-rövidebb idő alatt, egyszóval a mezőny széles ugyan nem, de annál erősebb volt.

Lányaink rendesen küzdöttek és az írásbelire felajánlott

időt végig kihasználták, míg a többiek már félidőben kijöttek. Az internetes feladatnál is végig kihasználták az időt és kitűnő összefoglalót írtak a keresendő anyagról. Ám eddig még igazából nem tudtuk felmérni az ellenfelek erejét, de most következett a szóbeli előadás (prezentáció), ahol minden kiderült és nyílt színen, nem pedig a papírba bújva látták egymást a versenyzők. Ijesztő is volt látni a pécsiek kitűnő és rendkívül összeszedett előadását az inkvizícióról, a Lónyais fiú is kereken

adott elő az egyházi ünnepekről, és a pápaiak is tetszetős vetítést tartottak egy kisebb protestáns felekezetről.

Anna kiválóan előadott interjúja Jézussal azonban lenyűgözte a zsűrit, nemkülönben Gyöngyi fantasztikus, mind témájában, mind előadásában páratlan eszmefuttatása a Bibliára alapozott egészséges életmódról. A verseny vége után fél órára visszavonult a zsűri és az írásbeli pontjait összeadva a szóbeliével meghozták a döntésüket.

Nem akarom tovább csigázni az olvasót, de amint azt már a címből is kitalálhatta, elhoztuk az első két helyet. A jutalom gyönyörű könyvek, dossziék és egy-egy pápai plakett volt, amit az iskola megtoldott egy kéthetes nyári táborba szóló meghívással a Balatonnál. Mindent összevetve, sikeresen debütáltunk, mint Szentendrei Református Gimnázium, úgyhogy bizvást próbálkozunk jövőre is. Akinek kedve van, már most elkezdheti gyűjteni az anyagot.

Nyisztor Gergely tanár úr

vú bibliai vetélkedőn, ahová az egész országból hívnak versenyzőket. Elkezdtünk körülnézni az iskolában, hogy ki lehetne alkalmas mind bibliaismeret, mind pedig angol nyelvtudás terén résztvevőnek. Viszonylag hosszabb keresés után Dolgos Anna és Kassai Gyöngyi elvállalta a részvételt, ami a későbbiekben kiváló döntésnek bizonyult.

Autóval mentünk a Pápai Református Gimnázium patinás, idén 475 éves falai közé. Ehhez a szellemiséghez híven a pápaiak sze-

Tisztasági verseny

Areformátus kollégiumok és gimnáziumok mindig nagy gondot fordítottak az iskolai, a tanulói környezet rendjére tisztaságára, mert meggyőződésünk szerint a keresztyén iskolá-

nak külsőleg is meg kell mutatnia, hogy belső rend és harmónia jellemzi a tanulói közösségeinket. Az utóbbi időkben nem voltunk maradéktalanul elégedettek osztálytermeink, előadóink tisztasá-

gával, rendjével, díszítettségével. Ennek javítása céljából indítottuk - az Igazgatóság, a Tanári Kar és a Diákpresbitérium egyetértésével a tisztasági versenyt. Ez a verseny második éve működik, és eredmé-

nyesnek mutatkozik.

Nyolc szempontot határoztunk meg, és havonta több alkalommal is ellenőrizzük és értékeljük ezek betartását.

A tanári kar négy- nem osztályfőnök- tagja végzi az ellenőrzéseket, egymástól függetlenül. Az eredményeket havonta összegezzük és az eredményt a tanuló ifjúság tudomására hozzuk. Amennyiben egy osztály tisztasága súlyosan kifogásolható, azaz pontértéke negatív tartományba esett, úgy egy hónapig a tantermét takarítania

kell...

Az ellenőrzési szempontok és pontértékeik:

- 1.A tanterem általános rendje, tisztasága(3 pont)
- 2.A tanuló asztalok külső és belső rendje(3 pont)
- 3.A tanári asztal rendje(1 pont)
- 4.A táblák rendje (letörlése, szivacs, kréta biztosítása)(1 pont)
- 5.A tanterem díszíttessége, a dekorációk aktualitása(2 pont)
- 6.A polcok és szekrények rendje (2 pont)
- 7.A tanulók egyéni ruházatának

kultúrált elhelyezése(2 pont)

8.Tanórak végén a székek felrakása a tanuló asztalokra, hogy ezzel is segítsük hivatalsegdeink munkáját(2 pont)

Azt tapasztaljuk, hogy a verseny eredményeképpen sokat javult tanulóink környezeti kultúrája. Abban reménykedünk, hogy idővel, kényszerítő hatások nélkül, csupán belső igényből fakadóan szépítik, csinosítják majd környezetüket diákjaink.

Kun Péter tanár úr

Hlavay József Országos Környezettudományi Diákkonferencia

Szerkesztői kiigazítás: A technika ördöge a múlt hónapban megréft bennünket. A környezettudományi versenyről írva véletlenül a tavalyi cikket másoltuk be a cím alá, megtévedve néhány azonosság miatt. Ezúton kérünk elnézést minden olvasótól, a cikk szerzőjétől, Tóth Annától és két szereplőjétől, Tóth Esztertől és Lovas Katától. Most közöljük a cikket - immár helyesen:

December első hétvégéjén zajlott a verseny, ahol iskolánk képviseletében Lovas Kata és Tóth Eszter 10. a osztályos tanulók a Környezeti kémia és technológia szekcióban I. helyezést értek el. Őket kérdeztem az élményeikről.

- Kata, te most először voltál ezen a versenyen. Neked hogy tetszett?

- Valóban azelőtt nem vettem részt komolyabb versenyen. Volt bennem egy kis félelem, de ahogy elindultunk, Eszterrel beszélgettünk, és szinte teljesen feloldódtam. Eszter született előadó, nagyon határozott, jó kiállású lány. Ellenben én meg kellett küzdelem azzal, hogy ha beszélek ne izegjek - mozogjak. Talán számomra ez lehet az, ami nehézséget okozott. A verseny roppant jól meg volt szervezve, kaptunk egy füzetet, melyben

egy előzetes ismertetés volt az előadásokról. Eszterrel kiválogattuk, hogy melyiken szeretnénk feltétlenül jelen lenni. Talán 2-3 előadást kivéve mindegyiken ott voltunk. Az előadások nagyon izgalmasak voltak, és mivel az utolsó szekcióba soroltak be bennünket, volt előtünk elég példa ahhoz, hogy mire mi kerülünk sorra, mi az, amit az előadásunkba feltétlenül bele kell tennünk, vagy épp ellenkezőleg, amitől inkább óvakodjunk. Persze Erzsébet tanárnő hívta fel erre a figyelmünket.

Ami a legjobban tetszett, az talán az volt, hogy úgy kezeltek bennünket, akár a felnőtteket. Rengeteg kérdést kapunk az előadásunk utáni 5 perces vitában nem csak a zsűritől, hanem a nézőközönségtől is. Úgy éreztem, felkeltettük az érdeklődésüket. Már ezért megérte elmenni. Eszterrel bármikor elmennék ilyen versenyre. Egyedül azért nem lett volna ennyire jó.

- Eszter, te már többször versenyeztél. Mi volt újdonság az eddigiekhez képest?

- Én már tavaly is részt vettem ugyanezen a versenyen. Akkor kevesebben voltak, mint az idén. A hangulat jobb volt most, mert Katával együtt adtunk elő és tudtuk egymást segíteni. Így szerintem nem is izgultunk annyira, mintha külön lettünk volna.

na. Mivel együtt adtunk elő, ezért gyakorolhattuk a csoportmunkát: megosztottuk a feladatokat, ott voltunk egymásnak támasznak is. Mivel értettünk mind a ketten egymás anyagához, ezért a vita alatt, ha egyikünk anyagába kérdeztek, akkor esetleg a másik is tudott rá válaszolni.

- A versenyzésen kívül más érdekeset is láttatok, tapasztaltatok?

Kata: Persze nem csak az előadásokon ültünk két napig, hanem amikor ebédszünet volt, azért egy kis sétára is volt időnk. Megnéztük Veszprém főterét, ami gyönyörű volt, és este a völgyhíd különleges kivilágítását is szemügyre vettük. Én nagyon jól éreztem magam, bár amikor szívesen visszamennék.

Eszter: Péntek este volt egy fogadás. Nagyon finom szendvicseket ehattunk és itt nyílt arra is alkalmunk, hogy nyugodtan beszélgessünk a többi előadóval. Egy kollégiumban aludtunk, mi tanulók, a város másik felén. Jó félórányi sétával jutottunk el az átmeneti szálláshelyünkre és közben megismerhetjük Veszprémet sötétben is.

Gratulálunk a győzteseknek, és további sok sikert kívánunk!

Tóth Anna 6.a

Úszásóra

Az idén (2006/2007. tanév) két osztályt (Nyek és 9a) érintő változás történt a testnevelés óra területén. Fél éven keresztül a heti két óra iskolai testnevelést felváltotta a "dupla" úszás, mely pénteken a 2. és 3. órában a Katonai Főiskolán zajlik. Az első félévben a Nyek úszott Nagy Bernadett és Fazekas Andrea tanárnő irányításával, jelenleg a 9a úszik Köck Gábor tanár úr és Fazekas Andrea tanárnő vezetésével. Ilyenkor nincs első órája az osztálynak (lehet tovább aludni...), 8,45-kor találkozó a

Főiskola előtt, 9 órától 10-ig tart az úszásoktatás, majd 10,30-ra jön a Volántól rendelt külön busz, így beérünk a 4. órára (A buszt a diákok fizetik - alkalmanként 160Ft-ot).

Az oktatás kezdetén két úszásnemből történik egy kis felmérés, mely alapján négy csoportot osztunk be. Az 1-es és a 2-es a jobb képességű csoport, nekik a technika-javításon kívül főleg edzésjellegű rövid, - közép- és hosszú távú állóképesség, erő és gyorsasági állóképesség fejlesztés történik. A 3-as és 4-es csoportnál elsősorban

az egyes úszásnemek oktatása, technikájának javítása a cél.

Véleményem szerint az úszás kiemelkedő helyet foglal el a sportmozgások között. Fejleszti a kondicionális- és koordinációs képességeket. A legtöbb izomcsoportot egyszerre és alaposan megmozgatja, javul a tüdő, szív, keringési szervrendszer teljesítőképessége.

Remélem a diákok is élvezik az úszást és jövő tanévben is lehetőségünk lesz az uszoda használatára.

Fazekas Andrea tanárnő

Egy mosoly

December 19-én a Csipkefa népdalkör és az SDG tagjai adventi találkozót szerveztek, ahol egy kis tea és sütemény mellett verseket mondtak, énekeltek és muzsikáltak.

Először Kocsis Réka, az SDG vezetője olvasott fel egy szép Tolsztoj novellát, amely arról szól, hogy egy öregember, - Pánov bácsi - álmában ígéretet kap, hogy másnap ellátogat hozzá Jézus. Azt azonban nem lehet tudni, mikor. Az öregembernek egész napja várakozással telik, s elhatározza, hogy ajándékot fog adni Jézusnak. A legszebb munkáját, egy kis cipőcskét. Közben alig meri levenni a szemét az ablakról, hogy el ne

szalassza a Vendéget. Az ablakon át látja az átfagyott utcaseprőt, akit meleg kávéra hív, az ajándékának szánt kiscipőt pedig odaadja egy szegény asszony gyermekének, akinek nincs cipője. Este csalódottan ül a karosszékébe: hiába, nem jött el Jézus. Akkor azonban felsorakoznak mindazok az emberek, akikre aznap rámosolygott, akiknek kedvesen köszönt. Az utcaseprő, az anya, a kisgyermek.... Jóllehet ez a szép adventi délután már régebben volt, a történet azonban még most is időszerű. Sokszor elég csak egymásra mosolyognunk...

Sorakozzon itt a fellépők neve, akiknek ha felidézem a szép, igé-

nyes előadását, mosolyt csal a szemembe:

Kocsis Réka, Győri Friderika, Som Liliána, Szegedi Anna, Szegedi Virág, Herpai Júlia, Major Anna, Glatz Boróka, Kun Édua, Herpai Júlia, Kassai Tünde, Kassai Gyöngyi, Rózsa Viktória, Mészáros Máté, Gombos Rebeka, Deim Sára, Szigeti Réka, a Csipkefa népdalkör tagjai: Cser Anna, Juhász Borbála, Kovács Réka, Legeza Fanni, Legeza Luca, Somogyi Márta, Szóbel Éva, Török Csenge, Kemény Anna.

Köszönöm Nektek!

Lázár Enikő tanárnő

Farsang

A héten sokféle mulatságos és ötletes plakát került ki az iskola minden pontjára. Mindegyik a közelgő pénteki bulit hirdette, amin a farsangot ünnepeltük. Sokan el is kezdtek készülni, találgatták, hogy milyen jelmezekben jönnek vagy esetleg milyen zenét hozzanak.

Péntek délután a gimibe belépve mindenki azzal kezdte, hogy beikszelte magát a portánál egy lapon. Majd fölment a 10. a-ba, ahol mint mindig, most is büfét alakí-

tottak ki erre az alkalomra. Itt letette az innivalót, a sütitet vagy éppen a szendvicses tálát- kinek mit kellett hozni. Elment a kijelölt osztályterembe, átöltözött a jelmezébe és beszélgetett a többiekkel. Fél 6-kor mindenki lement az Áprily-terembe. Jelmezes bemutató volt. Ebben az évben is nagy volt a változatosság: volt 5let, ikrek, Dart Vader,

tótágas, gésa, hippi, billentyűzet, szállóige és még sokan mások.

Ezután tombola volt, ahol plüssöket és egyéb más holmit lehetett szerezni. Ezalatt a zsűri összegezte az eredményeket, majd a tombola után bejelentette a végleges döntéseket.

A legötletesebb jelmez a tótágas volt. Második helyezést ért el a szállóige és az 5let(ek).

Ebben az évben az 5. osztályosok öltöztek be legtöbben.

Ezek után TC and the Heartbreakers játszott néhány számot majd disco volt a 6.os fiúk vezetésével (Bubla Bálint, Tislér András).

Akit a zene és a tánc nem igazán kötött le, annak minimum két választása volt: bemegy a játéktérbe avagy a teaházba.

A játéktérben nem automaták voltak, ám meg lehetett találni a sakkot, a Mi lenne ha?-t és még sok más dolgot. Nagyon lehetett játszani a diákokkal és a tanárokkal is.

kal is.

A teaházban most is az összetolt padoknál lehetett jókat beszélgetni.

Aztán ott volt a pingpongasztal is, ahol a 8.osok egyfolytában forgóztak.

Ez a buli alkalmat adott sok mindenre: nevetésre, játékra, táncolásra...

Belloni Tamara 8.a

Velencei karnevál

A maszk a karnevál jelképe, Velence szimbóluma.

A „fantázia birodalmának” kialakulása.

A Saturnaliak ősrégi latin évforduló ünnep volt, ami egy hetet vett igénybe. Ez alatt az idő alatt munkaszünet és korlátlan jókedv uralkodott. A gazdagok rózsával koszorúzták meg fejüket, megvendégelték a szegényeket, leszedték a rabszolgák láncait, a cselédeket az asztalukhoz ültették, a családtagok pedig megajándékozták egymást.

Ekkor a cirkuszi versenyek, a gladiátorjátékok és az alakos felvonulások voltak népszerűek. A Saturnaliak a bolondok ünnepe és a karnevál ősképe.

A középkorban is tovább éltek ezek az álarcos, állatjelmezes felvonulások, bár a történelemnek megfelelően átestek egy-két változáson. A felvonulások mellett volt olyan is, hogy hajó formájú kocsi tetején vagy másféle feldíszített szekéren óriási maszkos, jelmezű alakokat hordoztak körül.

Ekkor alakult ki a vízkeresztől hamvazó szerdáig tartó időpont. Az egyébként szigorúan vallásos, hétköznapi életet féktelen örömmel váltotta fel.

Az első írásos emlékek a karneválról 1094-ből vannak. (Velence nagy és félelmetes mediterrán tengeri hatalom volt, győzelmeit sorozatosan meg is ünnepelte hatalmas karneválokkal.)

A maszkkészítőknek már a középkorban saját alcsoportjuk volt a

festők céhén belül. Több országba is eljutottak innen maszkok. Magyarországra is jöttek álarcok és ruhák Mátyás király idejében.

Az Adriai Köztársaság idejében minden tilalmat feloldottak a karnevál idejére.

A szalonokból, kávéházakból hangos mulatozás zaja szűrődött ki. Kötelező volt az álarc viselése, amelyet már akkor is papírmásból készítettek és díszesen festettek, dekoráltak.

Az álarc hordása nem csak szórakozásra volt jó, hanem pl. a hitelezők előli rejtőzésre. Pont ezért a kaszinók nem engedélyezték játékosaik számára a viselését.

A legfurcsább rendelet 1467-ből származik, amely megtiltja, hogy a férfiak apácázárdába lépjenek és nők öltözzenek. 1502-ben azt is kimondták, hogy nem szabad álarcot és fegyvert egyszerre hordani, és hogy a jelmezese nem látogathatja a templomot.

Ez egy kivételes időszak volt, amikor viszonylag büntetlenül, nyíltan is ki lehetett mondani dolgokat.

Amikor a köztársaság megbukott, a város fejlődése alábbhagyott és a karneválról is megfeledkeztek. Újjáélesztése csak két évtizeddel ezelőtt, 1980-ban kétszáz év téli nyugalom után kezdődött meg.

A mulatság

A városközpontban, a szabad ég alatt rendezték, a Szent Márk téren. Hatalmas színjátékhoz volt hasonló, ahol az utcák alkották a színteret, a városlakók voltak a színészek s egyben nézők is. A kö-

zönség az erkélyről nézhette az ünnepélyt.

A húshagyó csütörtöki ünnepségek eredetileg parádés felvonulással kezdődtek, melyet virágkoszorúba öltöztetett ökrök vezettek. Amikor a tömeg elérte a teret, az ökröket a dózse szeme láttára egy széles pengéjű karddal lefejezték. A dózse és vendégei az erkélyről üdvözölte a népet. Megszólalnak a harsonák, és az ég tele lesz menekülő színekkel, léggömbök százaival, mintha Velence is szállni készülné.

A Dózsepalota egyik oszlopához erősített drótkötélen lassan csúszik lefelé egy papírral bevont gipszgalamb. Majd még a magasan megnyílik a hasa és hullani kezd a sok szalag és konfetti. Akkoriban egy fiatal kötéltáncos haladt át a téren a harangtorony és a Palazzo Ducale Foscaro Loggiaja között kifeszített kötélén.

Húshagyó kedd a karnevál utolsó napja és csúcspontja. Ekkor búcsúznak el a Karnevál Hercegetől, és ahogy az első napon mindent odaadtak neki, most mindent elvesznek tőle. Hogy elűzzék a tél rossz szellemét, szimbolikusan megölik a karnevált. Stílusosan búcsút vesznek tőle: elkísérik utolsó útjára és megsiratják. Kendőikkel törölgetik szemüket, hogy kifejezzék szomorúságukat. Még bíróság elé is cipelik és rákennek minden rosszat. Kiszabják rá a büntetést és elkísérik a máglyához (itt az élő alak helyét cserél a felöltöztetett szalmabábúval) és tűzre vetik. A nép zokog, majd vi-

song, és seprűjével veri a földet. A szalmabábú jelképében az önmagukban rejlő gonosztól is búcsút vesznek. A tűz fontos elem, a megtisztulást jelképezi. Tűzre tesz a rosszat, és mindenki megszabadul a bűntől. Ezzel a pillanattal a természet végre kilép a télből és visszatér az élethez.

A karnevál legvégén –húshagyó kedd éjjelén- mindenki leveti maszkját és kórusban búcsúznak. Néhány maszkról

Pantalone: zsugori velencei kal-már sántító ükapja- csúnya, öreg arc, vörös kabát, hegyes orrú velencei-török cipő, fekete bársony köpeny

Dottore: bolognai áltudós, aki nem is orvos

Alecchino: ostoba, lusta

Colombine: Arlecchino szerelme

Brighella: okos szolga, parasztle-gény, fekete vagy sötétzöld maszk, kecskeszakáll, hatalmas bajusz

Bauta: háromszögű velencei ka-lap, fekete selyem vállkendő, csipkezsabó, fekete bársony kö-peny, térdnadrág, csatos cipő
Arany szín: hűség, őszinteség
Fekete szín: kegyetlenség
Fehér szín: közönséges jellem
Hajlott orr: szemtelenség
Ráncos arc: öregség
Nagyívű szemöldök: góg, hencse-gés

Belloni Tamara 8.a

"Valami történik idelenn..."

A fenti címet kapta az a műsor, melyet a gimnáziumot támogató egyesület szervezésében 2007. február 16-án a Szentendrei Református Gimnázium diákjai, tanárai és meghívott vendégművészek adtak elő a Zeneiskola dísztermében.

Felemelő és lelkileg töltekező élményben lehetett része azoknak, akik e péntek estéjüket a komoly, tartalmas szórakozásra, irodalmi és zenei művek meghallgatására szánták.

"...Jöjj fel velem. Nézz hű szemmel keletre,
s fogóddz a hegybe, hogy most élni merj
s a zord szelekkel támadó időknek
bátor szívvel, de békésen felelj..."

... hangzott Kertész József előadásában Áprily költeménye, mely hitvallás, iránymutatás arról, hogyan is éljünk napjaink értékvesztett, zűrzavaros világában.

Majd a diákok következtek. Komolyzene és népzene a legkülönbözőbb hangszereken, közben vers és próza a hazaszere-tetről, történelmünk tiszteletéről, a természet hétköznapi csodáiról, a szerelemről... Lélek-emelő volt látni, hallani diákja-inkat, amilyen átéléssel adták elő a műveket. Magas színvonalú előadásukkal bizonyítást tettek arról, hogy a mai fiatalok közt is sokan vannak, akik igénylik ezen értékek felmutatá-

sát, követését.

A műsor utolsó harmadában a tanárok szolgáltak meglepetéssel a közönség számára. Kun Csabáné Kovalik Judit és Lázár Enikő tanárnők, majd pedig Kiss Székely Zoltán tanár úr előadásában nemcsak verseket illetve dalokat hallgathattunk, hanem legszemélyesebb vallo-másaikat is arról, mi köti őket e művekhez, és miért is vállalkoztak erre a szereplésre az állan-dóan időhiánnyal küzdő, túlter-helt napjaik ellenére. Megillető-dött szavaikat a közönség fe-szült figyelemmel hallgatta.

Ezután lépett a színpadra Szvorák Kati művésznő, aki szintén vallomással kezdte. Mesélt szűkebb hazájáról, a Felvi-dékről, majd Kodály Zoltán e tájról gyűjtött népdalaiból hall-hattunk egy csokorral.

Műsorunk zárásaképpen egy másfajta stílus következett: Veszélka Tamás tanár úr és zene-kara egy rögtönzött lánykórussal együtt adott elő megzené-sített verseket.

"Hátha szabad mégis

Kicsi énekemmel,

Kicsi nótafámmal

Kicsit odamennem,

Isten nagy szavához,

Vigasztalásához

Egy kicsi szót mégis,

Mégis hozzátennem."

... énekelték, s mi köszönjük, hogy megajándékoztak "kicsi énekükkel".

Egyesületünk nevében köszö-nöm ezt az értékes, szép estét

mindenkinnek. Köszönet illeti mindenekelőtt a tanárokat, akik szabad idejüket áldozták a diákok felkészítésére és az estén való részvételre. Köszönet a diákoknak, akik önként, és minden jutalmazás nélkül is megmutatták nekünk, milyen értékek rejlenek bennük. Külön köszönet Szvorák Katinak és Kertész Józsefnek, akik meghívott művészként példát állítottak elénk, hogyan szolgáljuk alázattal hazánkat és őrizzük meg kincseit. Hálás köszönet Bokor György igazgató úrnak az önzetlen segítségért, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a Zeneiskola dísztermét. És végül köszö-nöm minden nézőnek, diáknak és felnőttnek egyaránt, hogy érdeklődésével megtisztelte az előadásunkat. Köszönöm, mert talán minden fellépőnek az volt a legnagyobb öröm, hogy adha-tott magából valami értékeset a többiek épülésére.

Emléklül álljon itt esténk teljes műsora:

Köszöntő: Becságh András, az egyesület elnöke

Áprily Lajos: Királyasszony kertje, Ámulni még előadó: Kertész József

Magyari Lajos: Csoma Sándor naplója (részlet) előadó: Kovács Réka

Fernando Sor: Allegro, Martio Carcassi: Tánc - induló Allegretto előadó: Valek Kata (gitár)

Lászlóffy Aladár: A genfi kated-rálisban előadó: Takács Zsolt

Ákos

Kányádi Sándor : Fekete-piros előadó: Kováts Réka

Bartók Béla : Este a székeleyk-nél

előadó: Becságh Dániel (zongora)

Petőfi Sándor utolsó levele előadó: Lőrincz Tamara

Oláhosi előadó: Legeza Fanni (tekerőlant)

Szombati - Szabó István : Tavaszi vers előadó: Dolgos Anna

Platonov: Etűd előadó: Dulai Dávid (fuvola)

Reményik Sándor: Erdélyi március előadó: Makray Andrea

Haendel: Minnetto

Weber: Vadász-kórus (részlet a Bűvös vadászból) előadó: Dombo Gábor (klarinét)

Balázs Ferenc: Az erős ember meséje előadó: Kasza Noémi

Moldvai fonódalok előadó: Csipkefa népdalkör

Lőrincrévi dallamok - lassú csárdás és szaporák (Gyimesek)

előadó: Mészáros Máté (citera)

Szilágyi Domokos: Bartók Amerikában előadó: Kun Csabáné Kovalik Judit

Nagy László: Táncbéli táncszók

Mezőségi dallamok előadó: Lázár Enikő

Horváth István : Tornyt raktam

előadó: Kiss Székely Zoltán

Népdalok Kodály Zoltán gyűjtéséből előadó: Szvorák Kati

Megzenésített versek:

-Ady Endre: Teveled az Isten

-Babits Mihály: Zsoltár gyermekhangra

-Reményik Sándor: Egy kicsi szó

előadó: Veszélka Tamás és zenekara

Csokonay Nóra az egyesület titkára

Kicsoda Krisztus?

A mélységes mély sötétségben

Egy apró fénysugár,

S az ember rövid életében

Egy vezető fonál.

Az emberi léleknek

Hű vezetője,

S minden szíveknek

Legjobb ismerője.

Bűneinkből hű Megváltónk,

Hatalmas Királyunk,

Barátunk és tanítónk

Te vagy Krisztusunk!

Ha éltünk során bánatunk van,

Te megvigasztalsz minket,

Éltünk minden szakában

Megtartasz bennünket.

Juhász Norbert 7.a

Képzelt riport...

Szeptember óta sokat gondolkodtunk azon a kérdésen, hogy mi lehetne az a darab, amit diákszínpadunkkal előadhatnánk. A választ végül is egy elnyert dropprevenciós pályázat adta meg, amiben a Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról című mű előadása szerepel. Bár a darab szellemiségével nem mindig értek egyet, a mű mégis valóságyszerűen mutatja be a kábítószer-fogyasztás hatásait és annak következményeit, amivel úgy gondolom, hogy jó, ha a fiatalok szembesülnek!

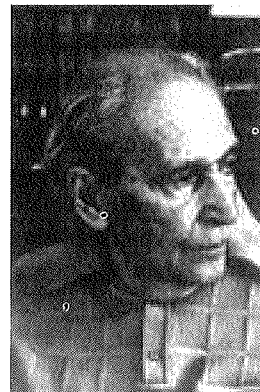
A musicalt élő zenével fogjuk elő-

adni, ezért a próbáink két szalon, párhuzamosan folynak. Az egyik csapat a 8-11. osztályos szereplők, akikkel gyakoroljuk a szöveget és a jeleneteket, a másik csapat pedig nem más, mint a Tc & the Heartbreakers, akik közreműködésével szeretnénk megszólaltatni a Valaki mondja meg, a Ringasd el magad, vagy az Arra születünk (stb.) című ismert slágereket.

Az elmúlt héten néhányunknak sikerült megnéznünk az Ibs színpadán a Popfesztivált, ami újabb ötleteket adott az előadáshoz.

A darabot májusban szeretnénk

színpadra vinni, de addig is a szereplőknek sok kitartásra és memóriára; a rendezőnek segítségére és jó ötletekre; a környezetünknek pedig türelemre és megértésre lesz szüksége!

Berki Péter
tanár úr

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné

Tóth Anna 6.a

Belloni Tamara 8.a

Szalai Kata 7.a

Heiligermann Zsófia 11.a

Bende Orsolya 12.a

Tördelő: Földi Tamás 9.a

Honlap: www.szrg.hu

E-mail: alfa@szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595